

Nieuwsbrief Modelbootvereniging Het Stormanker

Jaargang 14 nr.12, december

Een woord vooraf:

Dit is de laatste Nieuwsbrief van het verloren jaar 2020. Dit jaar zullen wij niet licht vergeten. Wat k..... jaar. Laten we hopen dat door de injectie corona snel onder knie gaat komen. Ik denk dat het nog wel tot augustus, september zal duren. Maar we houden moed. Ooit komt het weer goed. Eerst oud en nieuw maar overleven. Als ik hoor en zie wat er aan illegaal vuurwerk is en wat ze zelf produceren als brandbommen, houd ik mijn hart vast. Over 2 weken weten we meer. Nu maar denken aan leukere dingen, zoals modelbouw. Dat is heerlijke hobby om je tijd door te komen.

Rinus Damsteegt

Nieuws van het bestuur:

Ook onze ALV gaat natuurlijk niet door. Dick maakt wel zijn jaarverslag. Dat zal heel kort zijn. We zijn in maart gestopt met al onze activiteiten. Rob maakt het financieel overzicht. De vaarkalender steken we nog geen tijd in want we weten wat straks wel of niet kan. Als het mogelijk gaan we wel vrij varen, waar dat ook moge zijn. We gaan zeker het Waterschap weer vragen te maaien zodra het mogelijk is dat in het Westerpark mogen en kunnen varen.

Modellen in aanbouw:

Ik kreeg een mail van Paul Kroon. Hij schreef mij dat ook hij de tijd gebruikt voor het modelbouwen. Hij heeft prachtige opduwer gebouwd. Met de nodige details en aankleding wat van Paul gewend zijn. Tussendoor heeft hij de historische tram van Lissabon gebouwd uit een bouwdoos en hij nu druk met een tonnenlegger, de "Eendracht" zoals hij haar gaat noemen. Gaat mij bouwverslagen sturen, zodat ik voorlopig voldoende kopij binnen heb, maar er anderen zijn die ook een verslag willen maken zou dat heel fijn zijn. Ik liever wat extra voor op de ruif liggen.

Opduwer "Saan"

Tram Lissabon, geen schip maar een prachtig model

Dit schip dient als voorbeeld voor de "Eendracht". Paul geeft er graag zijn eigen interpretatie aan. Dat maakt zijn modellen altijd zo uniek. Hier ligt zij als "Nanny" in Harlingen. Straks als model de "Eendracht" bij Paul in Bergen op Zoom. Het eerste dele van boekbeschrijving is al binnen.

'Stad Geertruidenberg'

Het dek is gereed. De planken zijn als hieronder (uitvergroot) aangebracht.

De dekplanken in detail. Ze zijn 2,5mm breed

Het gereede dek t.p.v. de ketel met los ingelegde roosters

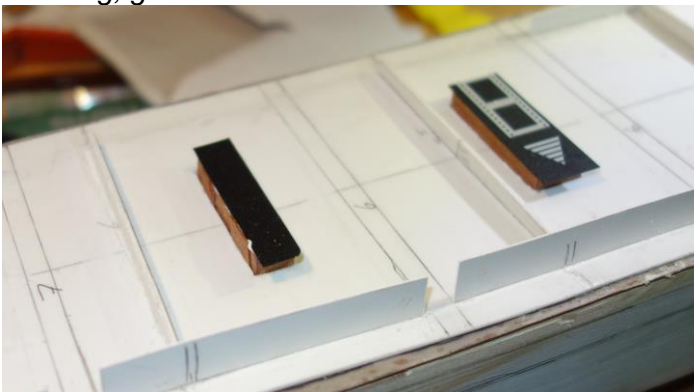
Het dek is pasgemaakt op de romp. Voorlopig blijft het los. Wel wordt alles gereed gemaakt voor de delen die op en in het dek komen. De roosters worden in een "bakje" gelegd om de open ruimte te suggereren.

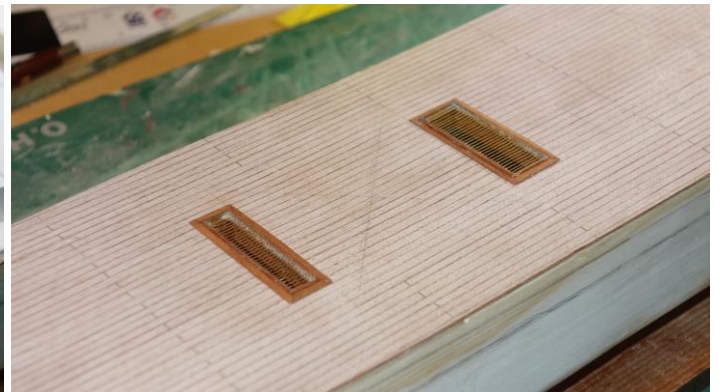
De boeg, gereed tot het dek.

De Boeg is ook gereed. De lijn voor de ramen is op de romp gezet. Die kunnen bijna gefreesd gaan worden.

De Roosters moeten in het dek worden gelegd. Dat moet met een opstaande rand, anders kan regen of buiswater de machinekamer inlopen. Die rand is van 7mm fineer en steekt 1,5 mm boven het dek uit. De rest steekt onder het dek uit en krijgt een zwarte bodem. Het is een ingelaten open kistje geworden.

Onderkant van de ruimte onder de roosters

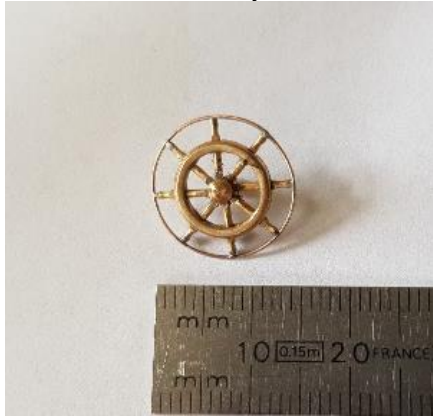
De roosters voor gemonteerd in de frames

Het volgende deel worden de beide dekken boven de raderen. Daarna gaat de romp naar Martin voor het frezen van de ramen, kluisgat en asgaten.

Wordt vervolgd.

'Drie gebroeders' van Martin van Gelderen Dit is het vierde vervolg van het bouwverslag van Martin.
De Roef en de Stuurhut.

De roef en stuurhut zijn op zo'n schip ook niet zo groot. De lengte bedroeg 5,5 m en de stuurhut was zoals gebruikelijk een stukje over de roef gebouwd. Bovendien waren de zijkanten van de roef niet loodrecht, maar aan de bovenkant wat naar binnen gebouwd. De stuurhut had een stalen onderbouw met daarop een teakhouten bovenbouw. Aan de onderkant van de stuurhut waren patrijspoorten en aan de voorkant een bovenlicht, dit moest voor licht en frisse lucht in de machinekamer zorgen. De stuurhut was rondom voorzien van glas, want je moet natuurlijk om je heen kunnen kijken. Dit houdt ook in dat je bij het model ook goed naar binnen kunt kijken, dus het interieur moest ook gemaakt worden.

Erg veel was niet aanwezig, een stuurrad, plus een groot handel om de keerkoppeling te bedienen en een reguleur voor het toerental en dat was de hele cockpit.

Het stuurrad was in die tijd fraai uitgevoerd, teakhout en 8 gedraaide spaken. Ik had eerst het idee om dit uit perenhout te maken, maar dat lukte me niet. Daarna een poging met bamboe, dit laat zich goed en scherp verwerken maar gaf toch niet het gewenste resultaat. Toen maar besloten het uit messing te maken en dat ging wel goed. Het geheel eerst gestraald en met lichtbruine verf gespoten en dat ziet er best goed uit.

Bij de bovenbouw heb ik heel dunne strookjes uit perenhout op dun doorzichtig plastic gelijmd, ook aan de binnenkant en dat kwam aardig overeen met de werkelijkheid. De patrijspoorten waren niet zo eenvoudig, want die hadden een brede flens waarmee ze aan de buitenkant tegen de wand bevestigd waren. Om dit te kunnen draaien heb ik uit een oud boortje van 0,6 een draaibeitel geslepen en daarna is dit ook weer gelukt. De roef had aan weerszijden 4 ramen en waren binnenwerks van teakhout. In tegenstelling tot de zijkant stonden de ramen wel loodrecht. Tevens hadden de ramen zoals toen gebruikelijk schuiven die voor het raam geschoven konden worden.

Die waren gemaakt van dun plaatstaal met daarop een dun halfrondje geklonken en natuurlijk een handgreep. Hierop heb ik de nodige probeersels gedaan. Uiteindelijk heb ik het zo gedaan, eerst een staf gemaakt in de vorm van het halfrond, daarna die omwikkeld met dun koperdraad (vertind) van 0,1 mm. Dan lossnijden en je hebt gelijk voor alle schuiven hetzelfde. Solderen als volgt, plaat in z'n geheel goed vertinnen, daarboven op het halfrond stukje. Dat fixeren met een smal strookje plakband en ruim soldeervloeistof erop. Met de soldeerbout aan de zijkant het geheel verwarmen, aan de kleur kun je zien dat het tin vloeibaar wordt. Als het voor het hele plaatje het geval is, soldeerbout weg en af laten koelen. Dit is precies voldoende voor een goede soldering.

De zelflosinstallatie is ontwikkeld door ene Meneer Kreuk op zijn schip "Door gunst verkregen" Dit schip bestaat nog en is vaak te zien op evenementen. De mast en giek waren componenten uit de zeilvaart en het systeem is in de loop der tijd aangepast en verbeterd. De mast had een lengte van 13 m en een diameter van 28 cm, de giek was eveneens 28 cm doorsnee en de lengte was maar liefst 22 m. Dit was gedaan om de lading zo ver mogelijk op de wal te lossen. Zowel mast als giek waren samengesteld uit een paar buizen welke in elkaar geschoven waren. Ik heb ze gedraaid uit een 3mm staf en hiervoor heb ik in het verleden een speciale meelopende bril gemaakt voor de draibank en hiermee kan ik dunne diameters over een grote lengte nauwkeurig afdraaien.

Op het voordek stonden een paar lieren, t.w. een mastlier direct achter de mastkoker met een rol om de mast op te draaien en daarnaast een rol voor de giek. Verder een z.g. loslier voor de losbak en natuurlijk een ankerlier die op ieder schip aanwezig is. Alle lieren werden vanaf een verdeelas d.m.v. een ketting overbrenging aangedreven.

Bijzonder onderdeel is het spanwiel op de ankerlier en mastlier.

De mal voor de spaken

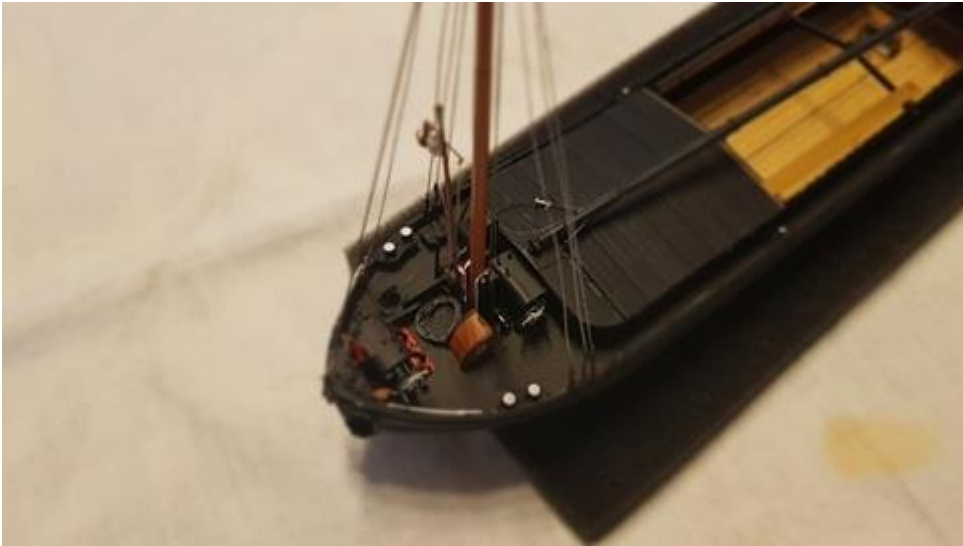

De spaken gesoldeerd

De onderdelen voor dit wiel.

De diameter was 90 cm, dus voor mij 9 mm en had 6 kromgebogen spaken. Dit heb ik uit diverse onderdelen samengesteld. Zie foto's op de vorige pagina.

Let op de details. Schaal 1:100. De spanwielen zijn gemonteerd.

De losbak was ook weer bijzonder, die was gemaakt van dun staalplaat want hij mocht niet te zwaar zijn. Die bak werd door de z.g. bakloper naar beneden getrokken en in de goede positie gezet. Dit werk heb ik ook een paar jaar gedaan. Er moesten 2 exemplaren gemaakt worden want er was altijd een reserve bak aan boord. De bakken staan natuurlijk in het ruim.

Wordt vervolgd

Verjaardagen:

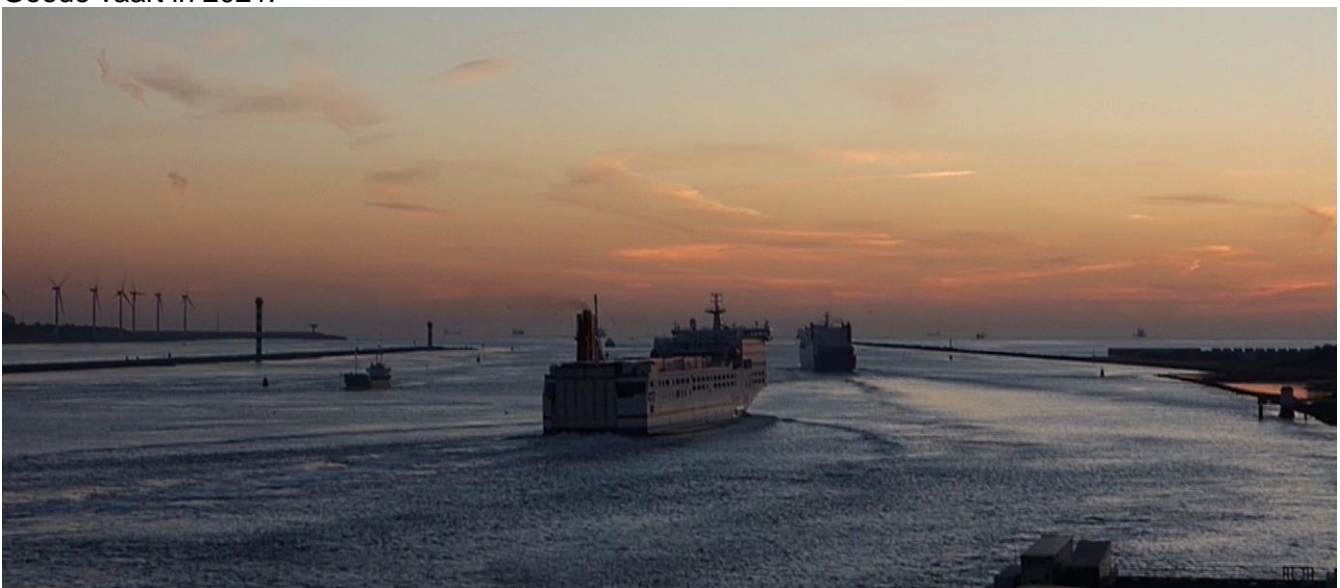
Rob de Vilder	10 januari	74 jaar
John Schepers	22 januari	68 jaar

Beiden alvast van harte feliciteert. Ook voor jullie zal het helaas een sobere verjaardag worden. Maak er toch wat leuks van.

Tot slot:

Dit was de laatste Nieuwsbrief van 2020. Rest mij nog jullie mede namens Rob en Dick een heel fijn Kerstfeest toe te wensen en hopelijk voor 2021 een heel goed en vooral een gezond jaar, voor zover dat mogelijk is. Vier alle dagen volgens de regels. Laten we hopen dat met behulp van het vaccin die corona ellende achter ons gelaten kan worden. Uiteraard gaat onze Nieuwjaarreceptie ook niet door. Dus moeten we het digitaal doen. Maar alles komt goed zeggen ze altijd.

Ik vond een toepasselijke foto, genomen vanaf de Stena Britannica. Toen voer alles nog. Goede vaart in 2021.

Tot volgend jaar.

Rinus Damsteegt